

[Kaj Hansen.]

et forslag til folketingsbeslutning, og deri siger vi, at regeringen igennem importregulering skal søge at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen.

Så vil jeg gerne benytte lejligheden til at gøre nogle bemærkninger til dem, der har talt om restriktiv politik, ja, man har endog hørt ord som chauvinisme i denne sammenhæng. Hvad er egentlig de faktiske kendsgerninger om denne sag? Det er, at et land med et stort valutaoverskud eksporterer arbejdsløsheden til andre lande, og et land med et stort underskud på betalingsbalancen importerer arbejdsløshed fra andre lande. Det er da helt givet, at Vesttyskland, som ikke vil bruge deres store valutaoverskud, har eksporteret en hel del af deres arbejdsløshed til andre lande. Det er da også helt givet, at Danmark, med det store underskud, vi har, har importeret en arbejdsløshed, som vi kunne have undgået. Vi ønsker ikke en protektionistisk politik, vi ønsker at skabe balance, sådan at vi hverken eksporterer arbejdsløshed eller importerer arbejdsløshed, og det er i virkeligheden det stik modsatte af en restriktiv politik. Det er faktisk de andre, der fører en restriktiv politik over for os.

Det er også meget interessant, at da vi i udvalget stillede spørgsmål om, hvilke lande der havde forskellige handelshindringer og -restriktioner, fik vi i første omgang i og for sig en forklaring om, hvordan reglerne var. Men da det ikke var det, udvalget havde spurgt om, spurgte vi igen, og så fik vi faktisk nogle svar frem; de findes på bilag 4 til beslutningsforslag nr. B 55.

Hvad er så sandheden? Den er, at der er handelsrestriktioner af forskellig art i følgende lande: Japan, New Zealand, Australien, Finland, Sverige, Norge, Schweiz, Canada, USA og Portugal – og man kunne måske også godt finde nogle flere, hvis man gik til bunds i det. Alle disse lande har forskellige former for importrestriktioner, og derfor ville det være rimeligt, om Danmark brugte de undtagelsesbestemmelser, som findes, ikke ud fra betragtningen om at eksportere arbejdsløshed til andre lande, men ud fra betragtningen om at holde op med at importere arbejdsløshed til vort land, sådan at man får skabt en balance.

De smukke ord, der lød om, at når vi kom i fællesmarkedet, skulle man føre en solidarisk politik – Vorherre bevares! En solidarisk politik ville betyde, at lande med et stort valuta-

overskud i solidaritetens navn skulle se at få det brugt, således at man kunne hjælpe de lande, der var i den modsatte situation. Denne solidaritet har vi ikke set en pind af, og derfor er det rigtigt, hvad kommunisterne har foreslået; man kan ikke skabe balance på vores handel udelukkende ved at gennemføre en lang række restriktive afgifter, som øger arbejdsløsheden her i landet. Man kommer før eller senere til at betræde den vej, som kommunisterne har anvist. I øvrigt kan vi fortsætte diskussionen i udvalget, hvor jeg formoder forslaget kommer tilbage.

Bolvig (RV):

Det er klart, at det radikale venstre med glæde kan støtte regeringens lovforslag om produktudvikling og hjælp til håndværk og mindre industri – med glæde, fordi vi har foreslået regeringen at iværksætte noget sådant netop på disse områder i den beskæftigelses- og erhvervsplan, som det radikale venstre forelagde i juni måned. Industriens indsats i retning af udvikling af nye eller videreudvikling af bestående produkter har været stagnerende trods et væld af nye ideer, og det er højst uheldigt, da vi kun kan klare os i den hårde internationale konkurrence gennem produktion af varer af meget høj kvalitet på et højt teknisk stade og i moderne design. Det er derfor vigtigt med en øget produktudvikling, og forslaget vil fremme en sådan.

Det radikale venstre hilser med glæde, at ministeren under udvalgsbehandlingen accepterede at inddrage designudvikling under lovens område.

Jeg vil gerne udtrykke håb om, at der i det påtænkte rådgivende udvalg vil blive anbragt praktiske folk. Det lyder smukt, når ministeren i bemærkningerne til lovforslaget anfører, at udvalget skal rumme personer, »som på baggrund af særligt kendskab til industriel produktudvikling, produktion og markedsføring kan vurdere projekter, herunder deres beskæftigelsesmæssige effekt.« Ja vel, men da det især er de mindre virksomheder, vi vil hjælpe, må udvalget bestå af jordnære folk, der har evner til at tale med og forstå de praktiske folk i erhvervslivet; det kan det jo godt knibe med en gang imellem i den lange række af kommissioner og nævn, vi har.

Hvad angår lovforslag nr. L 196, kan vi godkende regeringens forslag om at stille flere